

[Socialministeren.]

været overvejet i socialministeriet. Disse overvejelser førte dengang til, at socialministeriet i skrivelse af 7. marts 1963 til samtlige arbejdsanvisningskontorer meddelte, at man ikke havde fundet fornødent grundlag for på daværende tidspunkt at tage spørgsmålet op med henblik på en principiel ændring af den bestående ordning.

Ordningens princip er, at det er arbejdsformidlingen, der i snævert samarbejde med revalideringen varetager opdyrkningen af arbejdsmarkedet og arbejdsanvisningen af revaliderende.

I forståelse med arbejdsministeriet og arbejdsdirektoratet udtaltes endvidere ved

samme lejlighed, at medens det efter den gældende administrative ordning falder uden for revalideringscentrenes opgaver at drive akkvisitiv virksomhed, fandtes der indtil videre intet at indvende imod, at revalideringscentre rent lejlighedsvis foretager placering af en revaliderende i tilfælde, hvor der måtte tilgå centret et konkret arbejds-tilbud under sådanne omstændigheder, at det måtte skønnes naturligt, at placering foretages direkte og uden opsættelse.

Af socialstyrelsen, revalidering og forsorg, er givet følgende oplysninger om den anvisningsvirksomhed, der på dette grundlag har fundet sted i årene 1963-64 til 1968-69:

Antal revaliderende placeret i erhvervs-mæssig beskæftigelse ved sagens afslutning

Finansår	Antal revaliderende placeret i erhvervs-mæssig beskæftigelse ved sagens afslutning	Den offentlige arbejdsformidling	Revalideringscentre	Selv skaffet sig arbejde	Henvist til beskyttet beskæftigelse
1963-64	4.701	25	2	66	7
1964-65	5.075	27	2	62	9
1965-66	4.953	24	2	63	11
1966-67	5.019	21	2	66	11
1967-68	4.388	19	1	74	6
1968-69	5.079	16	3	75	6

Procentvis fordeling efter placeringsmåde

Det fremgår heraf, at kun ganske få placeres direkte af centret, at kun et forholdsvist beskedent antal revaliderende placeres af arbejdsformidlingen, og at hovedparten — ca. $\frac{3}{4}$ — selv finder beskæftigelse.

Som allerede anført vil „Vejler rapporten“ indgå i de undersøgelser og overvejelser, som forestår med henblik på den kommende revision af revalideringsloven i folketings-samlingen 1972-73. Det samme vil gælde det af hr. Valbak fremdragne aspekt vedrørende den fremtidige arbejdsopgavefordeling.

Jeg finder det tillige helt naturligt, at det undersøges, hvorvidt der i denne forbindelse består særlige vanskeligheder med hensyn til arbejdsplacering af svært handicappede eller af personer med komplicerede sociale og personlige problemer. Det kunne her f. eks. overvejes, om der for klienterne og eventuelt arbejdsgiverne kan være fordele forbundet med, at revalideringskonsulenterne — i koordination med arbejdsformid-

lingen — på baggrund af deres indgående kendskab til klienterne drages mere direkte ind i placeringsarbejdet. I undersøgelsen må der nok tillige ses på, om den styrkede placering, som arbejdsformidlingskontorerne har fået, efter at hele formidlingsfunktionen er blevet samlet her, har givet disse kontorer øgede muligheder for at bistå revalideringen.

Hvorvidt socialreformkommissionen vil være rette forum til behandling af de rejste spørgsmål, er det svært at sige. Jeg vil finde det naturligt at afvente de undersøgelser, der skal foretages, inden jeg i givet fald beder kommissionen — som hidtil ikke har beskæftiget sig med arbejdsmarkedsforhold — om at se på dette spørgsmål.

Af *Bernhard Bawnsgaard* til ministeren for kulturelle anliggender (11. august 1970):

„Vil ministeren foranledige, at de penge, der af Danmarks Radios licensmidler anvises danske og andre nordiske forfattere,